

будила и Чръвено-Руссы-ты срѣщу истый народъ, което можяхъ да усилятъ и исти-ти Унгаре? При това можемъ да забѣлимъ и слѣдующе-то обстоятелство: Моравско-то Господарство, което распространи и утвърди Святополкъ Великий, бѣше ся раздѣлило мѣжду трима-та му сынове, и ослабѣло отъ тѣхны-ты раздоры. Единый отъ тѣхъ побѣгна при Арнулфа Нѣмский Царь, който прѣя неговѣ-тѣ странѣ, за да ся намѣси въ работы-ты на опаснѣ-тѣ си съсѣдницѣ (зачто Святополкъ бѣше привелъ въ ужасъ Арнулфа и неговы-ты Нѣмци). Той желаяше да поглѣне Славянскѣ-тѣ тѣжъ странѣ (Моравѣ до Дунава и Богемѣ): той намѣри благопріятенъ случай да нападне на скараны-ты по между си братія, на които объяви воинѣ, на което още по много го побуди Гръцко-то вѣроисповѣданіе на тѣжъ странѣ. Види ся, Моравитяне-ти, като изгубихъ вече Великий си Князь — Пльководоецъ, Святополка, и като ослабѣхъ отъ раздоры-ты, да сж искали помощь отъ свои-ты съсѣды, съжзници и единовѣрци Българе. Това ся види отъ тука, че Арнулфъ ся обрѣна за помощь къмъ народы-ты, които ся находяхъ отъ самъ странѣ-тѣ на Карпаты-ты, сир. къмъ съсѣды-ты Българскы.

Нѣ отидохъ ли Унгаре-ти и Россіяне-ти право срѣщу Българе-ты или Моравы-ты, не ся знае; зачто-то Арнулфъ тутакси (въ 899 или 900 год.) умрѣ; достовѣрно е поне това, че Унгаре-ти и Россіяне-ти, като прѣминахъ прѣзъ Карпаты-ты, нападнхъ на Българе-ты около 903 год.

Владимиръ, зафанатъ въ това врѣмя отъ воинѣ, не можѣ да побрѣза самъ да отиде; а въ това врѣмя съединенни-ти Унгаре и Россіяне сѣдно стѣснявахъ Българскый Воеводѣ, Золана. Царь-тѣ, за да подкрѣпи свой си Воеводѣ, обрѣна ся къмъ начальника или Князя на народа, что живѣяше въ горы-ты Трансилванскы, за да помогне на Унгарскы-ты Българе. Тоя народъ Византійци-ти наричатъ Печенѣгы. Да оставимъ сега тука Българе-ты въ воинѣ-тѣ съ Унгаре-ты и съ независимы-ты Чръвено-Руссы, и да ся помѣчимъ да ся запознаемъ иѣколко съ тѣя Печенѣгы въ тѣхно-то отеч-